

în floarea sieloră Kopintei atâtă de penumrite pentru frumusețea lor... și, că toate acestea, o Merroe! nu e nici una dintre noi a cărăia frumusețe să nu se săpătă la atat!

„Mai băoară de cătă încărătorulă Tessaliei, mai îndoioasă de cătă Irestia Siciliei, mai grădioasă de cătă lebăda Liassvali, tu eşti, ne lărgă noi, o Merroe! ceea ce e înmulțită dintr-o grădină iubită de Flora ne lărgă calea altă floră.

„Toate amorurile, o Merroe! sunt în ochii tei; toate arțile sunt în deșirea ta: mănușa totă cu assemenea îndemnăpare pînă la lângă Apollon și acela al Aracnei... Pește și femeiloră, ne vomă dăcă mănele căptușie, și să vă adăcă o căpătă de floră.

„Dă-nășteea o vomă spînzăra de calea ta și frumosul platan din grădina ta; să te frunzeză sănătă, vomă pesenți profeție în onoarea ta, și, ne săracu sa apărtătie, vomă sănătă acesta nume: „Măritor, dați-mi întăria voastră; eu sunt „potrivită Merroe!“

„Săptămene, ție, soadă fericiță! săptămene ție, soadă fericiță! Făcă Latona, mama Dianei și a lui Apollon; făcă jocna Lăcina, care preside nașterile, să vădea, o Kleinias! O Merroe! copii cări să vă semene!

„Și, acă tu, ora a venită: dăcău-i-vă să vă reponzadă în sunul plăcerilor; nu rezistă la de cătă amoriul să fericirea... Măne, la revîrsările ziorilor; ne vomă înțelege să vă căuta cea din urmă oară: „Imeneule! Imeneu, Imeneu, Imeneule!“

„Jocurile fecioare tăkără; atunci, Kleinias și Mer-